

ZMARTWYCHWSTANIE – POEZJA CYPRIANA KAMILA NORWIDA

Drodzy wychowankowie, z okazji zbliżających się Świąt Wielkiej Nocy pragniemy przybliżyć Wam wybór wierszy wielkiego polskiego poety – Cypriana Kamila Norwida. Zapraszamy do zapoznania się z poniższymi lirykami opisującymi w piękny, poetycki sposób tajemnicę Zmartwychwstania Pańskiego.

Krzyż i dziecko

Ojcze mój! Twa łódź
Wprost na most płynie -
Maszt uderzy! ...wróć ...
Lub wszystko zginie.

Patrz! Jaki tam krzyż,
Krzyż niebezpieczny -
Maszt się niesie wzwyż,
Most mu poprzeczny -

- Synku! Trwogi zbądź:
To znak - zbawienia;
Płynmy! Bądź co bądź -
Patrz, jak? Się zmienia ...

Oto - wszere i wzwyż
Wszystko - toż samo.
- Gdzie się podział krzyż?

- Stał się nam bramą.

Zmartwychwstanie (fragm. z „Częstochowskich wierszy”)

Wiem, że Bóg jest na niebie (...),
 Że umarł za nas w męce
Na krzyżu, z bladym licem
 I w koronie cierniowej.
Ach! włożyli go, płacząc,
 Do czeluści grobowej,
 Zamykając i znacząc,
 Bo się bali, jak zbóje,
Czy kto ich nie szpieguje.
 I tak trzy dni przeżyli
Ludzie źli, dawni Żydzi,
 Myśląc, że się pozbyli
Tego, co wszystko widzi,
 I że Boga zabili,
 I że słońce zgasili,
 I że nikt ich nie słyszy,
Że krew od nich nie cuchnie,
 I że się to uciszy,
Że ta powieść nie gruchnie!
 Aż na trzeci dzień rano
Zadrżał kamień na grobie
 I grzmot wielki słyszano,
 I Bóg w żywej osobie
Wstał z chorągwią rozwianą,
Wstał w jasności słonecznej,
Od wszystkiego bezpieczny,
 I przebite wzniosł dłonie,
 I podarte wzniosł skronie,
 I bok dzidą przeszyty.
I szedł w górę, w błękity,
 Żeby ludzie widzieli,
 Że nikt nie jest zabity,
 Tylko ziemia go dzieli,
 Tak, jak ziarno zasiane
W bruzdy, w groby orane
co odrasta znów kłosem (...).

Pascha
(Fraszka)

Gdzie miłości tak mało, że się nie jednoczą,
Tam trzeba w nienawiści trzeciego człowieka
Połączyć się – tam w krwi się jednej pierwej broczą,
Tam choć w ciosaniu krzyża i wbijaniu ćwieka
W całość się złąć fatalnie kłótnie muszą wole.
Stąd jest ofiara ciągła i Pascha na stole ...

